

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/158/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119431790
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119431790.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcu: EKORDA, s.r.o., so sídlom Révova 45, 811 02 Bratislava, IČO: 31 364 438, proti žalovaným: 1/ Ing. C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX N., 2/ Ing. E. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. R. XXXX/X, XXX XX U., žalovaní obidvaja právne zastúpení JUDr. Ladislavom Mejstříkom, advokátom, so sídlom E. B. G. X, XXX XX U., o zaplatenie sumy 11.000,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 5C/39/2020-91 zo dňa 28.09.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 5C/39/2020-91 zo dňa 28. 09. 2020 vo výroku III. o trovách konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (.t.j. výroky I. a II.) z o s t á v a uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 5C/39/2020-91 zo dňa 28. 09. 2020 n e d o t k n u t é .

Žalovaným v rade 1/ a 2/ p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) konanie zastavil (výrok I.). Zároveň s poukazom na § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov upravil Slovenskú poštu, a.s., prevádzkovateľa systému evidencie poplatkov, aby do 30 dní od doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok v sume 323,30 Eur (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným v rade 1/ a 2/ (ďalej aj „žalovaní“) priznal voči žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v plnom rozsahu, s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 13.11.2019 domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 11.000,00 Eur s príslušenstvom. Pred pojednávaním vo veci samej žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť s odôvodnením, že po podaní žaloby došlo k odovzdaniu garáže žalobcovi ako kupujúcemu, ktorý ju prevzal, čím pominuli dôvody žaloby. Výška žalovanej sumy predstavovala kúpnu cenu za garáž, ktorú žalovaní predali žalobcovi a tento mal úmysel od kúpnej zmluvy odstúpiť. Nakoľko k späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu došlo pred prvým pojednávaním vo veci, nebol potrebný súhlas žalovanej sporovej strany so späťvzatím žaloby a súd konanie v zmysle § 145 ods. 1 CSP zastavil, pričom rozhodol aj o vrátení kráteného súdneho poplatku za podanú žalobu. O trovách konania rozhodol okresný súd s poukazom na § 256 od. 1 CSP tak, že žalovaným priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi. Konštatoval, že žalobca vo svojom späťvzatiu žaloby neuviedol taký dôvod, ktorý by bolo možné vyhodnotiť tak, že žalobu berie späť pre správanie žalovaných, čím on sám zavinil zastavenie konania a preto žalovaným vznikol dôvod na náhradu trov konania. Žalobca si podanou žalobou voči žalovaným uplatňoval žalovanú sumu, ktorá

zodpovedala kúpnej cene za garáž a v späťvzati žaloby uviedol, že došlo k odovzdaniu garáže žalobcovi ako kupujúcemu, ktorý ju prevzal, čím pominuli dôvody žaloby. Kúpnu cenu (jej zaplatenie) si žalobca uplatňoval voči žalovaným s odôvodnením, že odstúpil od kúpnej zmluvy. Je však zrejmé, že žalobca si garáž od žalovaných (predávajúcich) prevzal a preto nebol dôvod na vrátenia kúpnej ceny z ich strany.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v časti výroku III. o trovách konania; alternatívne sa domáhal jeho zmeny v napadnutej časti tak, že súd neprizná náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán.

4. Odvolateľ považoval za nesprávne, resp. za zmätočné a nepreskúmateľné odôvodnenie napadnutého uznesenia v odseku 8., ktorým konajúci súd odôvodnil svoj myšlienkový postup pri rozhodovaní o trovách konania. Ďalej žalobca poukázal na skutkové okolnosti prípadu, keď dňa 11.10.2019 odstúpil od kúpno-predajnej zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 24.09.2019, a to z dôvodu, že predávajúci mu zamľčali závažné skutočnosti týkajúce sa predmetu zmluvy (garáže). Jednalo sa o skutočnosť, že predmetná nehnuteľnosť mala odpojený prívod a nefunkčné rozvody elektrickej energie. Vo vzťahu k možnosti odstúpenia od zmluvy odvolateľ poukázal na článok IV. bod 4.2. uzatvorenej zmluvy. Žalobca podal na súd žalobu na zaplatenie sumy 11.000,00 Eur, t.j. kúpnej ceny garáže, dňa 13.11.2019. Vklad vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti bol však povolený príslušným správnym orgánom až dňa 07.02.2020 a k faktickému odovzdaniu garáže došlo až dňa 06.06.2020. Od času odstúpenia od zmluvy (13.11.2019) do odovzdania garáže dňa 06.06.2020 bol žalobca v stave právnej neistoty, ktorý bol čiastočne spôsobený aj neprimerane dlhým konaním o vklade vlastníckeho práva na Okresnom úrade Martin, katastrálnom odbore, ako aj nejasne špecifikovaným odovzdávacím protokolom k dotknutej nehnuteľnosti. Žalovaní medziasom zabezpečili funkčnosť elektrických rozvodov, no ani aktuálne žalobca nemá právnu istotu v tom, akým spôsobom je garáž napojená a v akom je prevádzkovom stave (môže sa jednať napr. o čierny odber elektrickej energie, nezaplatené minulé obdobie, čo môže byť dôvodom na zvonuodpojenie nehnuteľnosti od prívodu elektrickej energie). Pokiaľ sa konajúci odvolací súd nestotožní s názorom odvolateľa, poukázal aj na danosť dôvodov hodných osobitného zreteľa s poukazom na možný postup podľa § 257 CSP.

5. Žalovaní v reakcii na odvolanie žalobcu uviedli, že ho považujú za účelové a sčasti vymyslené. Žalovaní zverili zabezpečenie predaja garáže realitnej kancelárii, ktorá od začiatku jednala so zástupcom žalobcu, s ktorým bola vykonaná obhliadka garáže, dohodnuté jej prevzatie i ďalšie úkony. Garáž bola po podpísaní kúpno-predajnej zmluvy žalobcovi ihneď k dispozícii. Žalovaní ďalej poukázali aj na skutočnosť, že v uzatvorenej zmluve, a ani nikde inde nebolo uvedené, že garáž má mať elektrické rozvody a že je pripojená na prívod elektrickej energie. Prevažná časť garáží v danej lokalite nie je pripojená k elektrine. Žalobca tak nemohol byť žalovanými zavádzaný. Naopak, žalovaní už v čase predaja výslovne uviedli, že elektrické rozvody v garáži bude potrebné rekonštruovať, čo sa následne aj stalo. Nakoľko v tomto v konaní sa nepotvrdilo, že zo strany kupujúceho (žalobcu) došlo k odstúpeniu od kúpno-predajnej zmluvy riadnym spôsobom, je zrejmé, že žalobcom podaná žaloba o zaplatenie sumy 11.000,00 Eur bola na súd podaná nedôvodne. Podľa názoru žalovaných okresný súd preto rozhodol správne, keď z procesného hľadiska zavinenie na zastavení konania pripísal žalobcovi.

6. Žalobca na vyjadrenie žalovaných, ktoré mu bolo doručené dňa 20.11.2020, procesne nereagoval.

7. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v odvolaní napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku III. o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v prevažnej časti sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalobcu formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

11. Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Z obsahu podaného odvolania nie je zrejmé, z akých dôvodov považuje odvolateľ odsek 8. odôvodnenia napadnutého uznesenia za zmätočný a nepreskúmateľný. Práve naopak, súd prvej inštancie v uvedenom odseku odôvodnenia napadnutého uznesenia jasným a zrozumiteľným spôsobom zosumarizoval dôvody, ktoré ho v posudzovanom prípade viedli k právnenému záveru o procesnom zavinení žalobcu na zastavení konania.

12. Vo všeobecnosti krajský súd poukazuje na to, že pri posudzovaní otázky náhrady trov konania, v prípade zastavení konania, konajúci súd v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP skúma otázku procesného zavinenia na zastavení konania. Najčastejším dôvodom zastavenia konania je späťvzatie žaloby. Procesné zavinenie v takomto prípade môže existovať tak na strane žalobcu (ak žalobca zobral žalobu späť napr. bez udania dôvodu, z dôvodu dôvodne vznesenej námietky premlčania, z dôvodu, že žalobu podal aj napriek prekážke veci rozhodnutej, alebo prekážky litispendencie) ako aj na strane žalovaného. Na strane žalovaného procesné zavinenie na zastavení konania spočíva najmä v tom prípade, keď žalobca zobral dôvodne podanú žalobu späť práve v dôsledku správania sa žalovaného, typicky pre splnenie žalovanej povinnosti až po podaní žaloby. Dôvodnosť podania žaloby sa však posudzuje procesne, a to bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Inak povedané dôvodnosť podanej žaloby sa neposudzuje z hmotnoprávneho hľadiska (napr. či žalobca bol nositeľom žalovaného práva). Rozhodnou je teda skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca žalobou domáhal a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť. Uvedené logicky vyplýva z toho, že rozhodnutiu o zastavení konania na podklade späťvzatia žaloby nepredchádza posúdenie hmotnoprávnej dôvodnosti žalovaného nároku a súčasne, že rozhodnutie o zastavení konania práve preto nevytvára prekážku rei iudicatae (veci rozhodnutej).

13. Z obsahu podanej žaloby v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca sa domáhal voči žalovaným vydania (zaplatenia) sumy 11.000,00 Eur, ktorá predstavuje zaplatenú cenu za predmet kúpno-predajnej zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 24.09.2019, od ktorej však žalobca mienil dňom 11.10.2019 odstúpiť. Pokiaľ žalobca svoj dispozitívny úkon (späťvzatie žaloby) odôvodnil odovzdaním nehnuteľnosti zo strany žalovaných počas prebiehajúceho súdneho sporu, je zrejmé, že ďalej už nezotrval na žalobou uplatnenom nároku na vrátenie kúpnej ceny v dôsledku odstúpenia od zmluvy, ale akceptoval stav existujúceho právneho vzťahu medzi ním ako kupujúcim a žalovanými ako predávajúcimi. Žalobcovi ani po ním tvrdenom odovzdaní predmetu zmluvy do užívania až v čase vedeného súdneho sporu nič nebránilo v zotrvaní na podanej žalobe, Žalobca však už ďalej netrval na vrátení kúpenej ceny žalovanými z dôvodu odstúpenia od zmluvy, čo zakladá jeho procesné zavinenie na zastavení tohto sporového konania.

14. Vo vzťahu k tvrdeniam odvolateľa o možnej aplikácii § 257 CSP krajský súd uvádza nasledovné:

15. V zmysle § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Účelom tohto zákonného ustanovenia je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán sporu, prihliada na postoj subjektov v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa.

17. Ako už bolo uvedené vyššie, Civilný sporový poriadok vo svojom ust. § 257 upravuje možnosť súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania strane, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Východiskom pre ich hodnotenie je pomerne bohatá judikatúra súdov k ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktorého účel a podmienky sú v podstate totožné s aktuálne účinným ustanovením § 257 CSP. Vyplýva z nej, že pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať tak na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán sporu, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy však treba zobrať tiež do okolností, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj strán v konaní. (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 5/2011 zo dňa 18.01.2012).

18. Podľa názoru krajského súdu argumentácia žalobcu v jeho opravnom prostriedku nezakladá dôvod pre modifikáciu rozhodnutia súdu o trovách konania spôsobom, ktorým by strane, ktorá zastavenie konania nezavinila (t.j. žalovaným), náhradu trov konania nepriznal. O všetkých skutočnostiach mal v rámci prvoinštančného konania vedomosť okresný súd, ktorý by v prípade, že by sa v komplexe takto zistených skutočností jednalo o dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, v zmysle zákona by takúto zákonnú možnosť využil. Zároveň je potrebné uviesť, že žalobca na tvrdené skutočnosti ako na možný dôvod hodný osobitného zreteľa pre postup podľa § 257 CSP v rámci prvoinštančného konania, napríklad v rámci podaného späťvzatia žaloby, nepoukázal.

19. S prihliadnutím na uvedené, keď krajský súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné, a zároveň, keď v súdnej veci neboli zistené vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 1, 2 CSP), napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku III. o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

20. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (výroky I. a II.) zostalo uznesenie nedotknuté týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovaným ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý v tomto štádiu konania úspech nemal. O výške náhrady týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)